

[Helle Degn]

nisteren og de borgerlige partier om, at man vil udvise en større grad af åbenhed.

Ministeren hæfter sig ved, at det er de svageste grupper, der skal have uddannelsesstøtte, og det synspunkt deler vi helt. Men den svageste gruppe er jo netop de deltidsansatte, typisk de mange kvinder med meget svag uddannelsesmæssig baggrund. Vi ved, at kvinderne på arbejdsmarkedet har et uddannelsesmæssigt efterslæb, og derfor er denne lovgivning jo særligt tiltænkt denne gruppe. Derfor er det ærgerligt, hvis de skal overstige nogle ekstra barrierer, som det kan være svært for dem at overvinde.

Så siger ministeren også, at det jo er særlig nemt for folk på deltid, de kan jo sagtens få tid til og muligheder for at uddanne sig. Ja, det kunne jo være rigtigt, hvis de i forvejen havde masser af overskud og masser af økonomiske muligheder. Men typisk er der her igen tale om lavtlønsfamilier, som for norges vedkommende må forsørge sig på deltidsniveau og derfor ikke har de mange muligheder for at folde sig ud på samme måde som mange højtlønnede på deltid. Problemet er jo også, at de er beskæftiget på den mest ustabile del af arbejdsmarkedet, hvor der er størst udskiftning og størst risiko for udstødning, og derfor er det specielt svært for den gruppe at optjene de rettigheder, som er nedlagt i dette forslag.

Vi håber på en positiv overvejelse under udvalgsarbejdet og i det fremtidige arbejde med denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en naturkatastrofefond.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 21/2 90).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det er ingen hemmelighed og vel heller ingen overraskelse for nogen, at regeringen er ganske sympatisk indstillet over for hensigten i det beslutningsforslag, som SF har lagt frem i dag.

Det har flere gange i 1980'erne været drøftet, hvorledes vi skulle forholde os i tilfælde af disse katastrofer, f.eks. stormflodsoversvømmelser, som er sket i de udsatte egne af landet. Både i 1981, i 1982 og i 1985 har der været folketingsdebatter, og der har været fremsat forskellige forslag, også fra regeringspartierne.

Som Folketinget vil vide, blev der i forbindelse med to stormskader, den største i januar 1990, givet en ekstrabevilling gennem Finansudvalget i henhold til de aftaler, der blev indgået i 1985, som forhåbentlig løste problemet for denne gang. Men ikke desto mindre har handlingsforløbet vist, at vi endnu ikke er nået frem til en tilfredsstillende løsning i tilfælde af stormflodsskader i de udsatte egne.

Regeringen vil derfor meget gerne medvirke til drøftelser, som kan føre til en både acceptabel og ikke mindst varig løsning på problemerne. Vi ser derfor med meget stor velvilje på hensigten i forslaget, men vi er af den opfattelse, at det foreliggende forslag ikke nødvendigvis giver den varige løsning, som jeg også tror forslagsstillerne ønsker.

Vi kan ikke kun inddrage de rent samfundsmæssige forhold, men må også afveje dem positivt, bl.a. over for de forsikringsmæssige aspekter. Vi er f.eks. ikke helt sikre på, at de ensartede bidrag, der bliver foreslået til en sådan naturkatastrofefond, nødvendigvis er den rigtige løsning. Vi har jo inden for forsikringslovgivningen nogle andre principper, man også kunne tage hensyn til her; bl.a. er der i dag forskel på forsikringspræmien, alt efter om man bor i et hus med stråtag eller i et med hårdt tag. Disse ting vil vi meget gerne tage med i drøftelserne, og regeringen er som sagt indstillet på at finde en varig løsning.